

Natuur- en avontuurcoach

prikkelt de fantasie!

Het is al jaren bekend dat meer dan twee uur per dag tv kijken voor kinderen een verhoogd risico oplevert tot het ontwikkelen van emotionele stoornissen. Hoe komt het dan toch dat we steeds minder kinderen buiten zien? Was uw jeugd, waarin u na schooltijd lekker een kopje thee dronk om er vervolgens met uw vriendjes of vriendinnetjes op uit te trekken, zo vreselijk? Heeft u veel aan die talrijke, vaak best leerzame, tv programma's gemist? Een kind kan u tegenwoordig oerdoor wat vertellen over de regenwouden in het Amazonegebied, dan over de laatste keer dat hij op ontdekkingsreis het bos in ging of in het gras luisterde naar de wind. Uit onderzoek blijkt dat er nog nooit zoveel werd binnen gezeten achter de tv of computer. Richard Louv, een Amerikaans onderzoeker en schrijver van de bestseller 'Het laatste kind in het bos', brengt dit opgroeien zonder natuur in verband met de verontrustende toename van overgewicht, concentratiestoornissen en depressies bij kinderen. Zijn boek heeft in Amerika veel (hu)s stof doen opwaaien en heeft geleid tot een nationale discussie. Gelukkig slaat Louv niet alleen alarm, maar geeft hij ook concrete adviezen over hoe wij de verbroken relatie met de natuur kunnen herstellen. Is Kinderopvang Zonnokinderen dan niet op tilt geslagen? Verwerpt zij de onomkeerbare ontwikkelingen op het gebied van de digitale wereld dan? Ziet zij niet teveel baran op de weg? Wij denken van niet, hoewel overdrijven soms helpt om iets duidelijk te maken. Natuurlijk is het ook onze taak om kinderen te begeleiden in het opgroeien in een digitale omgeving met waarschijnlijk duizend keer zoveel prikkels op een dag als vroeger. Natuurlijk zien wij de enorme kansen die onze multimediale maatschappij ons en onze kinderen biedt. Tegelijkertijd schrikken we wel als er gepropageerd wordt dat kinderen op de basisschool voltrainingen moeten krijgen omdat ze nog nooit over die glibberige, met groene alg overwoekerde boomstam hebben leren balanceren. Misschien is dat wel het juiste woord. Balans! Mede op basis van bovenstaande, maar ook ingegeven door de ervaringen opgedaan in Denemarken, heeft Zonnokinderen natuur- en avontuurbeleving al enige tijd in haar beleidsuitgangspunten opgenomen. Zo zijn op de locaties waar dat mogelijk is ecologische speelplekken aangelegd met daarin opgenomen een moestuin, een plek met water en zand, picknickplaatsen en een plaats om hutten te bouwen. En als dat op locatie niet mogelijk is, dan is er altijd wel een plek in de buurt waar deze activiteiten uitgeoefend kunnen worden. Recent nog is een team van pedagogisch medewerkers getraind door de NME (natuur- en milieu educatie) in hoe veilig een vuurtje te stoken, hutten te bouwen en in bomen te klimmen. Daarnaast draagt Zonnokinderen actief bij aan het ontwikkelen van structurele

samenwerking tussen de NME en de kinderopvang. In Zevenaar is er in het afgelopen jaar een heuse Natuur BSO geopend. Maar tóch ontbrak er nog wat. De aandacht voor natuur- en avontuurbeleving wisselt nog sterk per locatie en hangt nog teveel af van de belangstelling van de individuele pedagogisch medewerker. Verklaarbaar ook, gelet op de complexiteit van de activiteiten in de kinderopvang. Logisch, maar niet wenselijk! Wil je iets verankeren in je aanpak en er voor zorgen dat het geen 'winddoodsdressing' is, dan moet je erin investeren. En die investering is gedaan. Vanaf januari is er een natuur- en avontuurcoach aangesteld in de persoon van Suzanne ter Huurne. Suzanne heeft een voor deze functie wel heel bijzondere achtergrond. Naast het feit dat zij afgestudeerd bioloog (ja, een échte doctorandus, in termen van kindoran een soort natuurdokter) is, heeft zij een jarenlange ervaring in het werken op een BSO. Verder is zij de laatste twee jaar als inspecteur bij de GGD werkzaam geweest en controleerde zij talloze kinderopvangorganisaties. En daarmee is zij expert op het gebied van veiligheid en uitdaging. Een belangrijk thema, en vaak ook dilemma, in de kinderopvang zeker als je erop uit wilt trekken met kinderen. En dat is precies wat Suzanne gaat doen! In haar Landrover Defender zal zij steeds met acht kinderen de natuur in trekken. Niet alleen, maar juist met haar collega pedagogisch medewerkers om ook hen bijzondere natuurbelevingsmomenten te laten ervaren en hen te coachen bij het overwinnen van onzekerheden. De natuur- en avontuurcoach zal zich op alle locaties van Zonnokinderen gaan inzetten. Suzanne start met het goed formuleren van de natuur- en avontuurdoelstellingen. Daarnaast zal zij in en rond de locaties de mogelijkheden voor natuur- en avontuurbeleving in kaart brengen. Als dit duidelijk in beeld is gaat zij concreet met kinderen en collega's aan de slag met inachtneming van zowel kansen als risico's. Wetende dat de uitspraak van Richard Louv: 'There is always a certain risk to being alive, and if you are more alive, there is more risk' altijd wel zal blijven opgaan.

